

Sygn. akt IV K 269/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi – Północ w Warszawie IV Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Nowak - Januchta

Protokolant: Michał Mastalerz

przy udziale oskarżyciela publicznego : -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18.06.2019 r.

sprawy **R. P.**

s. O. i O. z domu A.

urodz. (...) w miejscowości R. (U.)

oskarżonego o to, że:

w dniu 19 lutego 2018 r. w W. przy ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości przy zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu I-1,06 mg/l, II-0,93 mg/l, III-0,95 mg/l prowadził pojazd mechaniczny marki M. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym czyn niniejszy popełnił w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem przez Sąd Rejonowy w Opolu sygn. akt VII K 1050/16 na okres od 14.02.2017 r. do 14.02.2020 r.

tj. o czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k.

orzeka

I. oskarżonego R. P. uznaje za winnego zarzuconego mu czynu z tym, że ustala iż czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie sygn. akt VII K 1050/16 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w w/ wyrokiem na okres od 14.02.2017 r. do 14.02.2020 r, tj. czynu wyczerpującego znamiona występku określonego w art. 178a § 1 kk w zw. z art. 178a § 4 kk i za to skazuje go, a na podstawie art. 178a §4 kk w zw. z art. 37a kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

III. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie, tj. od godz. 12:20 w dniu 19.02.2018 r. do godz. 14:45 w dniu 20.02.2018r.;

V. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 370 (trzysta siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych w tym kwotę 300(trzysta) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt IV K 269/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 18 czerwca 2019 r. tutejszy Sąd uznał oskarżonego R. P. za winnego tego, że: w dniu 19 lutego 2018 r. w W. przy ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości przy zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu I-1,06 mg/l, II-0,93 mg/l, III-0,95 mg/l prowadził pojazd mechaniczny marki M. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu z dnia 6 lutego 2017 r. w sprawie sygn. akt VII K 1050/16 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w/w wyrokiem na okres od 14.02.2017 r. do 14.02.2020 r.

Mając na uwadze, iż wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku złożony przez prokuratora dotyczy jedynie rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, Sąd stosownie do treści art. 423 § 1a k.p.k. ograniczył zakres uzasadnienia do części wyroku dotyczącej jedynie tych rozstrzygnięć.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego w postaci: zeznań świadków: M. B. (k. 7v), P. S. (k. 10v-11, 83), protokołu użycia alkometru (k. 6-6v), świadectwa wzorcowania (k. 6a), protokołu zatrzymania osoby (k. 2-2v), odpisu wyroku i informacji z KRK (k. 36 – 39) Sąd uznał, iż wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu nie budzi żadnych wątpliwości. Bezsporne jest, że oskarżony R. P. w dniu 19 lutego 2018 r. prowadził pojazd mechaniczny, tj. samochód marki M. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, a ponadto zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Opolu sygn. akt VII 1050/16 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości oraz w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonych wyżej wymienionym wyrokiem na okres od 14.02.2017 r. do 14.02.2020 r., a więc swoim zachowaniem wypełnił znamiona czynu określonego w art. 178a § 1 kk w zw. z art. 178a § 4 k.k. Zgodnie z art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy w próbie krwi pobranej od badanego występuje stężenie powyżej 0,5 promila alkoholu albo stężenie w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu w 1 dm³. Badanie powietrza wydychanego na zawartość alkoholu, aby było wiarygodne musi zostać przeprowadzone dwukrotnie, w odstępie czasu około 15 min. Jak wynika z protokołów użycia alkometru wynik przeprowadzonych w sposób prawidłowy we wskazanych wyżej dniach badania Alkometrem (...) o nr seryjnym (...), jednoznacznie wskazywał, że badany kierowca – oskarżony R. P. był nietrzeźwy. Nadto należy podkreślić, że dla bytu przestępstwa z art. 178 a § 1 k.k. nie jest istotne jaki odcinek drogi przejechał kierowca, czy było to kilkanaście kilometrów czy kilkadziesiąt metrów. Istotne jest to, że zdecydował się prowadzić pojazd mechaniczny, nie będąc do tego obiektywnie zdolnym. Z kolei dla wypełnienia znamion czynu opisanego w art. 178a § 4 k.k., na gruncie niniejszej sprawy, koniecznym było dopuszczenie się przez sprawcę prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości pomimo uprzedniego prawomocnego skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., a także dopuszczenie się tego przestępstwa w trakcie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów. Na bazie zgromadzonego materiału dowodowego nie ma wątpliwości, że oskarżony R. P. swoim czynem wypełnił również znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 k.k.

Przy wymiarze kary jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego kilkakrotnie przekraczający dopuszczalne przez prawo normy. Okoliczność łagodzącą stanowi natomiast dotychczasowa niekaralność oskarżonego za przestępstwa innego rodzaju(informacja z KRK – k. 76-77), jak również

okoliczność że po interwencji świadka zaprzestał kierowania pojazdem (zeznania świadków: M. B. (k. 7v), P. S. (k. 10v-11, 83).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu R. P. za przypisany mu czyn karę 1 roku i 6 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym - uznając wyżej wymienioną karę za adekwatną zarówno do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu, jak również za realizującą swoje zadania w zakresie zapobiegawczego i wychowawczego oddziaływania na osobę oskarżonego, ponadto za sprawiedliwą w odczuciu społecznym. Sąd uznał, iż wymierzona w górnych granicach kara ograniczenia wolności stanowić będzie dolegliwość dla oskarżonego odczuwalną, a zarazem wpływającą pozytywnie na jego zachowanie. Powyższa kara w ocenie Sądu uświadomi mu nieopłacalność tego rodzaju zachowań i nieuchronność poniesienia za nie odpowiedzialności karnej, a jednocześnie skłoni go do refleksji nad swoim dotychczasowym postępowaniem wzbudzając w oskarżonym poczucie respektu i szacunku do obowiązującego porządku prawnego i w konsekwencji spełni wobec niego swą rolę wychowawczą. Biorąc pod uwagę historię kryminologiczną oskarżonego, który był dotychczas jednokrotnie karany, orzeczenie w niniejszej sprawie kary izolacyjnej byłoby zbyt daleko idącą dolegliwością dla oskarżonego R. P.. Zdaniem Sądu oskarżony nie jest osobą na tyle zdemoralizowaną, że jego resocjalizacja winna odbywać się wyłącznie w warunkach odbywania kary pozbawienia wolności, a kara ograniczenia wolności w orzeczonym wymiarze będzie wymagała od oskarżonego zaangażowania, odpowiedzialnego i systematycznego działania polegającego na odpracowywaniu wskazanych prac społecznych.

W związku z popełnieniem przez oskarżonego występku z art. 178a § 1 k.k. w zw. z art. 178a § 4 k.k. Sąd był zobligowany również do orzeczenia na podstawie art. 42 § 3 k.k. obok kary także środka karnego w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Nie ma wątpliwości, że zastosowanie najbardziej rygorystycznego środka karnego w postaci orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w stosunku do kierujących popełniających przestępstwo z art. 178 § 4 k.k. ma oddziaływać wychowawczo przede wszystkim na sprawcę, ale także kształtować świadomość prawną społeczeństwa w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a w szczególności zwrócić uwagę na nieuchronność poniesienia dolegliwych konsekwencji w przypadku ponownego popełnienia przestępstwa polegającego na prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości. Ponadto w ocenie Sądu, na gruncie niniejszej sprawy nie zachodzi wyjątkowy wypadek uzasadniony szczególnymi okolicznościami, aby odstąpić od orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w stosunku do oskarżonego, czyli wyeliminowania oskarżonego na zawsze z ruchu jako kierowcy wszelkich pojazdów mechanicznych.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego R. P. świadczenie pieniężne w kwocie 10000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Przy orzekaniu ww. środka karnego Sąd miał na uwadze zarówno istniejące w tym zakresie potrzeby społeczne, a także konieczność uświadomienia oskarżonemu naganności i niestosowności jego postępowania. Oznaczając kwotę świadczenia pieniężnego Sąd wziął pod uwagę zarówno dotychczasową karalność oskarżonego za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., jak również sytuację majątkową, osobistą i możliwości zarobkowe oskarżonego. Uwzględniając te okoliczności Sąd orzekł świadczenie pieniężne w kwocie 10000 złotych w związku ze skazaniem za przypisany sprawcy czyn, a więc w najniższym możliwym wymiarze, przewidzianym przepisami prawa karnego.

Na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności stosownie do dyspozycji art. 63 § 1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 19 lutego 2018 r. od godz. 12:20 do dnia 20 lutego 2018r. do godz. 14:45.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art. 627 k.p.k. uznając, iż nie ma podstaw do zwolnienia oskarżonego od obowiązku ich uiszczenia. O opłacie Sąd orzekł stosownie do dyspozycji art. 2 ust.1 pkt 4 i ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.).